

9. Dearness Allowance to Aided School Teachers

* മിസ്റ്റർ സി. എസ്സ്. പണിക്കർ: സർ, ഇതാണ് എന്റെ പ്രമേയം. "This Council recommends to Government that aided School teachers may be paid dearness allowance in full by the Government."

സർ, ഈ പ്രമേയം ഈ സഭയുടെ ആലോചനക്കു വിഷയമാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടു എന്താണ് ൧൦ മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റായാഗം മുതൽക്കുതന്നെ ഈ പ്രമേയം ഇവിടെ അയച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും ഇപ്പോൾമാത്രമെ ഇത് ആലോചനയ്ക്കു ക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ ആവശ്യകത അതായത് ഇതിന്റെ ശക്തി, ഇതിനുമുമ്പുള്ള ഒരു പ്രമേയത്തെ പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിനുപോലും പര്യാപ്തമായ ഒന്നാണെന്നു ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സിലാക്കിയാൽ ഇതിന്നു കൂടുതൽ വിശദീകരണം ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഏറ്റവും പരിമിതവും, അതേ അവസരത്തിൽ അത്യന്തം ആവശ്യവുമായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രമേയമായിട്ടാണ് ഇതിനെ ഈ സഭ കണക്കാക്കുക എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ യുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായിട്ടുള്ള വിപത്തിൽനിന്നും ഒരു രക്ഷ കിട്ടുകയെന്നുള്ളതാണ് ക്ഷാമബത്തകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇന്നത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥവകുപ്പിലെ അധികൃത സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട എയിഡഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള അവശതകൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നു മാത്രമാണ് ഈ പ്രമേയംകൊണ്ട് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പകുതി ഗവണ്മെന്റ്, മറ്റൊരുകുതി മാനേജർമാരുടേതു മുഴുവൻ യുദ്ധബത്തയും അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കൊടുക്കണമെന്നു തീർച്ചയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ മാനേജർമാരെക്കൊണ്ട് പകുതി കൊടുക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. എയിഡഡ് സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെയെല്ലാം സമ്പന്നന്മാരായവർക്കു കൂടി അഥവാ പ്രോത്സാഹനപരമായ വിധങ്ങളാണു കൂടി നോക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ആ സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു ശ്രദ്ധയുമില്ലാതെയാണ് പെരുമാറുന്നത് എന്നുള്ളതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഉദാഹരണമായി കോഡ് റിവീഷൻ കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനത്തിലേക്കു നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. Deputy President: Your resolution relates to dearness allowance and not to the Code revision.

മിസ്റ്റർ സി. എസ്സ്. പണിക്കർ: എയിഡഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരോടു ഗവണ്മെന്റ് കാണിക്കുന്ന മനസ്ഥിതിയെന്തെന്നറിയണമെങ്കിൽ കോഡ് റിവീഷൻ കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനത്തിലേക്കു നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ക്ഷാമം ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തെമാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഒന്നല്ല. ഈ രാജ്യത്തിൽ ഗ്രാൻഡ്സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ വളരെയെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കുന്ന ഒരു വർഗ്ഗമാണ്. വളരെക്കാലമായി, എയിഡഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു യുദ്ധബത്ത കിട്ടാത്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്, മറ്റു പല വരുമാനങ്ങളുമുണ്ടാക്കാമെന്നു ശിശുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലൊന്നായ സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്കു അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽനിന്നു അനേകായിരം അപേക്ഷകൾ കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. ഒരു പക്ഷെ തല്ക്കാലസ്ഥിതിക്കു പരിഹാരം കാണുവാൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള വഴികൾ ഗവണ്മെന്റ് കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയല്ല എന്നു സംശയിക്കണം. നമ്മുടെ കട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്നു അവരുടെ ജീവിതത്തെ ഗാഢമായി സാധിക്കണം. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന്നു ഇപ്പോൾ വളരെ വിഷമമുണ്ട്. ഈ വിഷമമെന്തെന്തെന്തെന്നു ചെല്ലേണ്ടതിന്നു സഹായകമായിട്ടാണ് എല്ലാറ്റും ഗവണ്മെന്റ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ പ്രയോഗത്തിൽ വരുമ്പോൾ ഫലമനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ചില നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കാര്യത്തിന്നു യാതൊരു നിവാരണവുമുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റ് പകുതി ബത്ത കൊടുക്കണമെന്ന തത്വം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ യുദ്ധകാലത്തു മുഴുവൻ അവർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള തത്വം ഗവണ്മെന്റു സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു അത് കിട്ടാൻ ഉള്ള മാർഗ്ഗം ആലോചിക്കുന്നില്ല. എയിഡഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു യുദ്ധബത്ത മുഴുവൻ കിട്ടാൻ എന്തൊരു വ്യവസ്ഥയാണ് ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്, പകുതി മാനേജ്മെന്റു കൊടുക്കട്ടെ, പകുതി ഗവണ്മെന്റ് കൊടുക്കാമെന്നാണ് പറയുന്നത്. എന്നാൽ മുഴുവൻ യുദ്ധബത്തയും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നുതന്നെ കൊടുക്കണം. ഈ തല്ക്കാലവിഷമസന്ധിയിൽ അവർക്കു കൂടുതൽ സ

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

ഹായം ചെയ്യേണ്ടത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കർത്തവ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രമേയത്തെ ഗവണ്മെണ്ടുമാഗതുന്നിന്നു എതിർക്കാതെ ഇതിനെ സ്വീകരിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഇത് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. മാണി: സർ, ഇന്നു ഗ്രാൻഡ്സ്റ്റാൻഡ് അഡ്വാപകന്മാരുടെ സ്ഥിതിയെന്താണെന്ന് ഈ സഭയിലെ എല്ലാവർക്കും അറിയാമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ഇന്നു എറണാകുളം പട്ടണത്തിൽ ഒരു സാധാരണ തൊഴിലാളിക്ക് ഒരു ദിവസം വേലചെയ്താൽ ൨-൦, ൨-൧-൦ രൂപ കൂലി കിട്ടുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നടക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ പ്രയാസമുള്ള കാലഘട്ടമാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ഈ കാലത്തു ഗ്രാൻഡ്സ്റ്റാൻഡ് അഡ്വാപകന്മാർക്ക്, വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി എത്രയൊ അധികം പണവും സമയവും ചിലവഴിച്ചിട്ടുള്ള ഈ അഡ്വാപകന്മാർക്ക് ഒരു ദിവസം വേലയെടുത്താൽ കിട്ടുന്നതു ൧൦-൦, ൧൨-൦ അണയാണ്. എറണാകുളം പട്ടണത്തിൽ ഒരുത്തന്റെ ഉപജീവനം കഴിക്കാൻ ഒരു ദിവസം രണ്ടു മൂന്നു രൂപ വേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു ഈ ഗ്രാൻഡ്സ്റ്റാൻഡ് അഡ്വാപകന്മാരുടെ നിലയെന്തായിരിക്കും. ഈ നിലയിൽ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് അർദ്ധപട്ടണിക്കാരായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരു സേനാവിഭാഗമായിട്ടാണ് ഗ്രാൻഡ്സ്റ്റാൻഡ് അഡ്വാപകന്മാരെ നാം കാണുന്നത്. അവരെയാണ് നമ്മുടെ കൊച്ചുകുട്ടികളെ നാം ഏറ്റവും വാത്സല്യത്തോടുകൂടി വളർത്തുന്ന കൊച്ചുകുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിന്നു ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നത്. അവരും അവരുടെ ഭാര്യയും കുട്ടികളും പട്ടിണികിടന്നു പൊരിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കുന്നതിന്നു അവർക്ക് വല്ല ശ്രദ്ധയുമുണ്ടാകുമോ? അവരതിൽ വല്ല അശ്രദ്ധയും കാണിക്കുന്നതായാൽ അതിൽ വല്ല തെറ്റുമുണ്ടോ?

ട്രഷററിലെത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന കൊഴുത്തു തടിച്ച ശമ്പളം വാങ്ങിയനുഭവിക്കുന്ന എന്റെ മാനുസ്ക്രൈപ്പിതനാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരുടെ ശമ്പളക്കണക്കിന്റെ ശതമാനമനുസരിച്ചുള്ള ഡിയർനസ് അലവൻസ് വാങ്ങി അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അതേസമയത്തു ൧൦-൦, ൧൫-൦ രൂപാ ശമ്പളമുള്ള ഗ്രാൻഡ്സ്റ്റാൻഡ് അഡ്വാപകന്മാർക്ക് ഡിയർനസ് അലവൻസ് ൫൦ ശതമാനം മാത്രമേ കൊടുക്കാവൂ എന്നവർ പറയുന്നു. അവർ ഈ പറയുന്നതു കേട്ടാൽ, അഡ്വാപകന്മാരേക്കാൾ പത്തിരൂപതിരട്ടി ഭക്ഷണം അവർ കഴിക്കുന്നുണ്ടോ, പത്തിരൂപതിരട്ടി വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഈ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേക്കാൾ എണ്ണത്തിൽ വളരെ കൂടുതലുള്ള ഒരു കഡംബം ഈ അഡ്വാപകന്മാരിൽ അധികപേർക്കും ഉണ്ടിയിരിക്കെ വലിയ ശമ്പളത്തുകയുടെ ശതമാനം കണക്കാക്കി ഡിയർനസ് അലവൻസ് വാങ്ങുന്ന ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളോട് എനിക്കു പറയാനുള്ളത് പാവപ്പെട്ട ഈ അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരുടെ കയ്യിൽ സ്വല്പം അനുനയ കാണിക്കണമെന്നുമാത്രമാണ്.

അതിന്നു ഗവണ്മെണ്ടു തയ്യാറിലെങ്കിൽ എനിക്കു ഒരു സജ്ജൻ തരുവാൻ തോന്നുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അതു നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തികരമായി തോന്നുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇന്നു ചുരുങ്ങിയ ശമ്പളം പറന്നു മറ്റു ചില ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ചില പ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഈ ഗവണ്മെണ്ടു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നെല്ലു കൊണ്ടു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവരാണ്. ഇവർക്കു നെല്ല് ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പെർമിറ്റോടുകൂടി അയക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ട്. ഇത്രപറ നെല്ല് ഇന്നുസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ എന്നു പറഞ്ഞു പെർമിറ്റു എഴുതികൊടുക്കും. കററനെല്ലുമെടുത്തു പെർമിറ്റോടുകൂടി കൊണ്ടുപോകും. കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിക്കു നെല്ല് എവിടെ കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്നു ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ പെർമിറ്റു കാണിച്ചുകൊടുക്കും. പക്ഷെ നെല്ലു കൊണ്ടുപോയി നമ്മുടെ അതുത്തി കടത്തി തിരുവിതാംകൂറിൽ വില്പന നടത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള ബ്ലാക്കുമാർക്കു ചില ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ചിലർ നടത്തുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ ഇവർക്കും എന്തെങ്കിലും ഒരു പെർമിറ്റോടുകൂടി അതനുസരിച്ചുള്ള സാധനങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു അയച്ച് കരിഞ്ചന്തവ്യാപാരം നടത്തുവാൻ അനുവദിച്ചാൽ അവരും വലിയ പ്രയാസം കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുകൊള്ളും. ഞാൻ പറഞ്ഞത് ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ചില കയ്യാക്കാരന്മാരെപ്പറ്റിയാണ്.

ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വെള്ളക്കടലാസ്സിൽ പെർമിറ്റോടുകൂടി കൊടുത്തു നെല്ല് തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു കടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി പല ആളുകളും ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറയുകയാണെങ്കിൽ ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ ചോദിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു പറയും. ഈ തരത്തിലുള്ള ഒരു ചെറിയ കരിഞ്ചന്ത കച്ചവ

ടത്തിനു എന്തെങ്കിലും ഒരു സൗകര്യം ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ചെയ്തുകൊടുത്താൽ ഞങ്ങൾ ഈ തരത്തിലുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ പട്ടിണിപാവങ്ങൾ ഉടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു ദയവ് ഗവണ്മെന്റ് കാണിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. വെറും പത്തും പന്ത്രണ്ടും അണമാത്രം കൊണ്ടാണ് ഈ സാധുക്കൾ അവരുടെ ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. സാധാരണ കൂലിക്കാക്കും മറ്റും വെറും ഒറ്റമുണ്ടു് ഉടുത്തുകൊണ്ടും ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു് അങ്ങിനെയല്ല. ഏതും രണ്ടാംമുണ്ടും മറ്റും അലക്കി തേച്ചു ഉപയോഗിച്ചുവേണം ക്ലാസ്സിൽ പോയിരിക്കുവാൻ. അതുകൊണ്ടു് എന്തെങ്കിലും തരത്തിൽ ഇക്കൂട്ടരുടെ കാര്യത്തിൽ ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി ഒരു ദയ കാണിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Can we know the Government position before proceeding with the discussion?

Mr. B. V. K. Menon (Secretary to Government): You will know it in due course.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): My question is whether we can know it so that we may regulate our discussion.

Rao Sahib P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): No. You cannot know it now.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. ഡീവർ: സർ, ഗവണ്മെന്റ് ഈയുടെ കോഡ് റിവിഷൻ കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിന്മേൽ പാസാക്കിയിട്ടുള്ള ഉത്തരവു വായിച്ചാൽ മാനേജർമാരുടെ പക്കൽനിന്നും മാസ്റ്റർമാർക്കു് സർക്കാരിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്ന ഗ്രാൻറ് തുകയേക്കാൾ കൂടുതൽ കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന്, ഗവണ്മെന്റിനുതന്നെ ബോധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. എയിഡഡ് സ്കൂൾമാസ്റ്റർമാർക്കു് ഉറപ്പികൾ മർണ.യാണ് ഗവണ്മെന്റ് ഗ്രാൻറ് കൊടുക്കുന്നത്. ആ നില വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു പകുതി ഡിയർണസ് അലവൻസ് അവർക്കു കൊടുത്താൽ പോരാ. ശമ്പളം ഉറപ്പികൾ മർണ. വെച്ചു കൊടുക്കുന്നു. പിന്നെ എന്തിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് ഈ ഡിയർണസ് അലവൻസ് പകുതിയാക്കിയിരിക്കുന്നത് എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ശമ്പളം ഉറപ്പികൾ മർണ. കൊടുക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ഡിയർണസ് അലവൻസും അതനുസരിച്ചു ഉറപ്പികൾ മർണ. കണക്കാക്കി കൊടുക്കണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതു ന്യായത്തിനും നിതിക്കും ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയത്തിനും അനുസരിച്ചു് ആവശ്യവുമാണ്. ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്നതു എന്തൊരു തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അടുത്തുതന്നെ ഡിയർണസ് അലവൻസ് കൊടുത്തു തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽക്കു് ഉറപ്പികൾ മർണ. വീതം കണക്കാക്കി ഇതേവരെയുള്ള തുക മുഴുവൻ ഒന്നായി എയിഡഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കെല്ലാം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. അതു ഏറ്റവും ന്യായമാണെന്നു തന്നെയല്ല അതു കൊടുക്കാതെയിരിക്കുന്നതായാൽ അതൊരു കവർച്ചകൂടിയാണെന്നു ഞാൻ പറയും. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഡിയർണസ് അലവൻസ് അന്യായമായി ഗവണ്മെന്റ് പിടിച്ചെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു് അതിന്റെ പരിശ്രയോടുകൂടി, പിടിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ള സംഖ്യ പിഴയോടുകൂടി, മടക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. ഡിയർണസ് അലവൻസ് കൊടുക്കുന്നത് കിട്ടുന്ന ശമ്പളംകൊണ്ടു് കാലസ്ഥിതി അനുസരിച്ചു് ജീവിക്കുവാൻ പ്രയാസപ്പെടുന്നതിനാൽ വളിച്ച ജീവിതച്ചിലവിനെ താങ്ങാൻ സഹായകമാകണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടിയാണ്. എയിഡഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർ കട്ടികളെ കണക്കു പറപ്പിക്കുന്നത് അവരുടെ മനസാക്ഷിക്കനുസൃതമായിട്ടാണ് എന്നു തോന്നുന്നു. മാസ്റ്റർമാരുടെ ഉറപ്പികൾ മർണ.യേയുള്ളു എന്നുവർക്കറിയാം. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ഉറപ്പികൾ മർണ. എന്നു അവർ കട്ടികളെ അവരുടെ മനസാക്ഷിക്കു വിശദമായി പറപ്പിക്കുന്നു. സർക്കാർ ഉത്തരവിൽ സർക്കാർപാലും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് എയിഡഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം ഉറപ്പികൾ മർണ.യേ ഉള്ളവെന്ന്. എന്തായാലും അവരുടെ ഡിയർണസ് അലവൻസ് ഗവണ്മെന്റ് മുഴുവൻ കൊടുക്കണം. അതില്ലെങ്കിൽ ഗ്രാൻറിന്റെ തോറിൽ ഉറപ്പികൾ മർണ. പ്രകാരം കണക്കാക്കിയെങ്കിലും കൊടുത്തേ കഴിയൂ.

***Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri):** Sir, I support this resolution in very strong terms. The resolution wants that the present practice of the Government contributing only 50 per cent of the dearness allowance may be substituted by a cent per cent contribution. On the face of it the Government might think, Sir, that the demand is something too much, but in whose behalf is it asked; what is their role in the scheme of things in Cochin? For anything good or bad to be done by the Government, the Government immediately requisitioned the services of aided School teachers. The good folk that they are unstintingly give their service. Honorariums of a very big sum of Rs. 5 are promised but not paid and if at all paid delayed and delayed unduly. The other day I heard the Hon'ble Minister saying that for the Grow more vegetables campaign of his which I do not know whether it will end just like the tapioca campaign, he intends it the other way—that also falls upon the head of the aided school teacher. And they are to teach the children who are to blossom forth into future citizens perhaps to take up Ministerships when responsible Government comes into being. It is for this reason, for giving him a subsistence allowance that this demand is made before this House. And it was surprising to me Sir, when this motion was being moved, though it might have been allotted to the Financier of the Government of Cochin to reply, the Hon'ble member representing education was not in his seat. I am not complaining, Sir. If he had been there during the course of the discussion, informative questions would have been put and helpful answers would have been received—I know the Director's mind—I am sorry, Sir, that he was not there. This was no fault of his; the role of reply was allotted by the Government to the Hon'ble Finance Member.

That apart, Sir, it is on behalf of the toiling teachers, under-paid teachers, over-worked teachers, over over-worked teachers that this demand of a 50 per cent increase in the shape of dearness allowance is asked. And what is your position with regard to dearness allowance your record indeed bad, Sir. There were days Sir, when you started with a paltry sum of Rs. 2. You were gracious enough to raise it to Rs. 3. at a certain time after some hammering from this side too. You were pleased again to raise it to Rs. 4. and you were pleased again to raise it to the present rate and for all that our thanks are to due to you. But in this process what did you do. I would say Sir, that you have done the greatest wrong, that the Finance Member can do, that a Government can do. The already flat salaried members of the Civil Service inclusive of those who sit opposite have also been given the benefit of this dearness allowance 10 per cent up to Rs. 1,000. What for? Is it for the purpose of performing what is intended by the dearness allowance in the case of others? No. Only to increase the bank balance to be misused over nonsensical things. Yes. I have my hardest words to say about that allowance given to those already flat salaried persons to the tune of 10 per cent of their salaries (Voices—Now it is 17½ per cent) Oh! is it so. I am sorry, I am not up-to-date. You have had that increase and the rigour of my attack as therefore to increase. What is the meaning of your paying the newly increased rate to the newly increased pay of the Pusine Judges. Is it for those who draw Rs. 1,000 or up to Rs. 1,000.

Rao Sahib P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): Rs. 1,000 also is included.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): That is good! What is the use, what is the necessity—use of course there may be—what is the necessity, uses include abuses also. What is the meaning of giving a dearness allowance to a flat salaried officer while you are paying only 50 per cent to the starving school master, whose role is the most noble and the most to be paid for in your own interest to pay it our future citizens to teach our future citizens properly and not in a disgruntled fact but with a cheerful face. But how can you have a cheerful face when your stomach is empty, when your wife is complaining not for a saree but for a few yards of cloth. Sir, this is not a matter which should engender smiles in your face, but tears should come down. Yes Sir, we will make you do it Sir,—misusing the funds that come to the coffers of the State, realised from the starving agriculturists of the villages. You cannot realise that. You live here moving along in your beautiful cars on the tarred roads. You cannot realise this position. You have to go to the villages, live there and sympathise with them, then only you can appreciate the force of my remarks. Therefore Sir, the Government by this attitude of yours—I know what answer the Hon'ble Member of Finance is trotting out, although I requested him to give us an idea of the position to be taken up by the Government he did not do so, and I do take it Sir, it is one of opposition unlike the position I used to take

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

earlier in the debates now I have no hope because you are going to oppose it. Therefore it is the greater reason why I should hammer you, the attitude of opposition requires hitting on the back and to use the language that was seen the other day in the papers "Your backs must remain blue for months to come" (laughter). Yes. The starving teacher, the school master the proverbial school master, he ask for a 50 per cent increase in the dearness allowance and do you think for a moment that any manager, whether a missionary, a self-constituted big body or whether individual poor man like myself or for any body for that matter would pay the other 50 per cent? Will you contemplate that the manager will be paying this percentage? I tell you Sir, from my personal experience that it is not being done. I am not paying and I don't think any manager will be paying.

Mr. K. S. Panicker (Ezhuvas-Trichur): On a point of information, Sir, may I know whether the Hon'ble Member is a manager and whether he is paying full dearness allowance from his own pocket?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): It will be foolish to supply the answer, because the questions stand answered. He did not understand the English language I was using. I apologise to him for using the English language. I was saying with my personal experience that as a school manager I am not paying and I do assert before this House that no manager is paying.

Mr. P. T. Jacob (Latin-Christians-Mattancheri): There are managers who are paying.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Honourable exceptions—all glory to them! But they will not even exhaust the fingers on one's hand. There may be a few. These remarks will do provide for such honourable exceptions but the majority of cases, the largest majority of cases coming up to 99.5 per cent do not pay and even the 5 per cent does not belong to the other category. I am now asking the Government: if the reason for giving this 50 per cent contribution is that the management will contribute the other 50 then they are living not in a fools paradise but in a worse world, it is a fact that the school master does not get it.

Therefore Sir, the request is modest, it is absolutely necessary, it is a bare need that is behind this resolution. What will be your financial commitment, Sir, very little, very little. In your budget of the current year at page 99 for Primary Schools Grant-in-aid you have provided Rs. 2,16,990.

Rao Sahib P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): You will find it on other pages also.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): All right, for dearness allowance to school teachers I said, on page 99 for a specified class of schools that sum has been provided. How can you imagine that a man who take pains to study things will not see the other figures also. What a foolish position! On page 99 of the budget you have provided for Rs. 2,16,990 as your contribution to primary schools which teach several boys although girls also are going there. Then on page 101 for girls there is a provision of Rs. 62,170 so in all come to a half of 5½ lakhs.

Rao Sahib P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): You have not yet come to the end.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): All right, you may give the figures.

Rao Sahib P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): There are secondary schools also.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Secondary schools, grant-in-aid secondary schools.

Rao Sahib P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): Yes, there are grant-in-aid secondary schools.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): For primary school teachers you have got a commitment for half contribution at this figure.

Mr. Deputy President: The Hon'ble Member has exceeded his time by three minutes already.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): What is my position? Am I to sit down now, or may I take two minutes more.

Mr. Deputy President: Yes, you may take two minutes more.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): So, your contribution is now only 50 per cent and if the resolution is accepted your commitment will be about Rs. 5,58,320.

Rao Sahib P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): That is for primary schools only.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I said primary schools, that is as far as my details are concerned.

Now, barring the question of finances, what is the difficulty? With this amount and the additional amount when secondary schools are taken into account, what is the percentage? It is not anything much. And if you are not prepared to spend this extra amount, it is better that you vacate your seats soon, or else you will be compelled to vacate. This is very serious. You look at the position of the school teachers striking work which they are sure to do in the light of the orders that you have passed upon the Code Revision Committee's report. They will strike work and some will go to that good place there. Things are going to a head like that. So, be wise, that is my appeal. Therefore, please accept this resolution.

* മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ വളരെ ശക്തിയായി അനുകൂലിക്കുന്നു. ഗ്രാൻറ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ഗവണ്മെണ്ടു സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് കൊടുത്തുവരുന്നതുപോലെ ഡിയർണസ് അലവൻസ് മുഴുവനും കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഒരു പ്രമേയം വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി ഈ നിയമസഭയിൽ പാസായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അത് ഗസറ്റിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ Regret എന്നൊരു വാക്കുവേക്കു വാൻ മാത്രമേ ഉപകരിച്ചുള്ളൂ. സാധു ശമ്പളക്കാർക്ക് ഡിയർണസ് അലവൻസ് പല പ്രാവശ്യവും ഈ നിയമസഭയുടെ അപേക്ഷ അനുസരിച്ചും അല്ലാതെയും ഗവണ്മെണ്ടു കൂട്ടി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു Birthday പ്രമാണിച്ചു അനുവദിച്ച ആനുകൂല്യം നിർഭാഗ്യവശാൽ മർക്ക. ക. താഴെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കിട്ടുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. അതു വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വന്ന ഭോഷമാണെന്നു പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെ ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടി കിട്ടണം, അവരുടെ ഡിയർണസ് അലവൻസ് കൂട്ടി കിട്ടണം എന്നുള്ളതിന്നു പരിഹാരം കാണുകയല്ലാതെ സാധുശമ്പളക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ അങ്ങിനെയുള്ള വകുപ്പുജ്ഞാർ ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ അനുഭാവപൂർവ്വം ഇപ്രകാരം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതായിട്ടു അനുഭവപ്പെടാറില്ല. ഗ്രാൻറ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ കണ്ടാൽ പ്രത്യേകിച്ചറിയാം. അതിനു വലിയ പ്രയാസമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കണ്ണ രണ്ടും കണ്ടിൽ ചാടി കവിളൊട്ടി പലനിറത്തിലുള്ള ശീലകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഷട്ടർ ധരിച്ച ആകാശം കാണുന്ന കടയും പിടിച്ചു പോകുന്ന ഒരാളെ കണ്ടാൽ അദ്ദേഹം ഗ്രാൻറ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനാണെന്നു വിചാരിക്കാതിരിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. നന് ശതമാനം ഗ്രാൻറ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരും ഈ വിധത്തിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നവരാണ്. അവർക്കു ജോലിചെയ്താൽ ശമ്പളംതന്നെ മുഴുവൻ കൊടുക്കുന്ന മാനേജർ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. അതിന്റെ പരിഹാരമായിട്ട് തുടച്ചുയായിട്ടുണ്ടായ ഗ്രാൻറ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെത്തീർന്നു നിയമസഭയിലുണ്ടായ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെത്തീർന്നു ഫലമായി ഒരു കോഡുറിവിഷൻ കമ്മിറ്റിയെ ഗവണ്മെണ്ടു വെച്ചു. അതിനുശേഷം അവരെപറ്റി എന്തു ഇവിടെ പറഞ്ഞാലും കോഡുറിവിഷൻ കമ്മിറ്റിയിൽ അതിനേപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതാണെന്നു ഒരു മുടന്തൻ ന്യായം ഗവണ്മെണ്ടു പറഞ്ഞുപോന്നു. അവസാനം ആ പുരുഷഗർവ്വം പുറത്തുവന്നു. അവർ ജോലി ചെയ്താൽ 9.6 ശതമാനം മാത്രമേ ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നു കൊടുക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കിട്ടുള്ളൂ. മാനേജരുടെ ഇഷ്ടപോലെ കൊടുത്താൽ കൊടുത്തു, ഇല്ലെങ്കിൽ ഇല്ല എന്നുള്ള ത്രിശങ്കസ്വർഗ്ഗത്തിലാണ് ബാക്കിയുള്ള 0.6 ശതമാനം. ഡിയർണസ് അലവൻസിൽ പകുതി സംഖ്യ മാനേജർ കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ പകുതിയിൽ ഒരുഭാഗം മാനേജർക്കു കൊടുത്താൽ മാത്രമേ മാനേജർ ഇവരെക്കൊണ്ടു ഒപ്പിട വിക്കകയുള്ളൂ. അങ്ങിനെയുള്ള മാനേജർമാരും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാൻറ് സ്കൂളുകളിൽ അധികഭാഗവും കമ്മേർസ്യൽ ബേസിസ്സിൽ നടത്തിവരുകയാണെന്നാണ് എന്റെ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസം. മാനേജർമാർ പകുതി അലവൻസു കൊടുക്കും, അല്ലെങ്കിൽ കൊടുത്തുകൊള്ളണം എന്നു ഗവണ്മെണ്ടു പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് എട്ടിലെ പത്തു പുല്ലു തിന്നുമോ അതുപോലെ അവർക്കു കിട്ടുവാൻ വേണ്ടിയല്ല. സാധുക്കൾക്കു ഇതു ഉപയോഗപ്പെടണമെങ്കിൽ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്ന കാലത്തേക്കു മാത്രം നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഡിയർണസ് അലവൻസ് അവർക്കു അനുഭവിക്കുവാൻ ഇട വരണമെന്ന സഭയ്ക്കുശ്ശോടുകൂടിയാണ് ഗവണ്മെണ്ടു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ അതവർക്കു കിട്ടുന്നതിനുള്ള സൗകര്യമുണ്ടാകണം. ഇവിടെ വളരെ

*Speech not corrected by the Hon'ble Member

സംഖ്യ പലവിധത്തിലും ചിലവു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ കൊടുത്തു തരിച്ച ശമ്പളം പറന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഡിയർണസ് അലവൻസ് വകയായി വലിയ വലിയ സംഖ്യ വാങ്ങി വരുന്നുണ്ട്. ഡിയർണസ് അലവൻസ് വകക്കു നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യയുടെ ഒരു കണക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കാഞ്ചേരി മെമ്പർ ഇവിടെ വായിക്കുകയുണ്ടായി. ആ സംഖ്യ മുഴുവൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഭാവി പൗരന്മാരെ വാതുവിട്ടുന്ന മുശാരിമാരുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി മാത്രം ചിലവാക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും വലിയ സംഖ്യകൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ട് സാധുക്കളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ കാണുവാൻ ഇടവരാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന വകുപ്പുപ്രകാരന്മാർ നമ്മുടെ ഫിനാൻസ് മെമ്പർ കൂടുകൂടെ very very sympathetically we will consider എന്നു പറയുന്ന ആ നില എടുക്കാതെ ദയവായി ആ സംഖ്യ മുഴുവൻ അവർക്കുതന്നെ കൊടുക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ വീണ്ടും ശക്തിയായി പിന്തുടരുന്നു.

ഡാക്ടർ മിസ്സിസ്. ടി. ഫ്രാൻസിസ് : സർ, ഞാനും ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സ്ഥിതി നോക്കിയാൽ പൊതുവെ വളരെ കഷ്ടതയിലാണ്. സ്കൂളുദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്ന ഹൈസ്കൂൾ തുടങ്ങി കീഴ്പോട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ക്ഷാമബത്ത സർക്കാരിൽനിന്നുതന്നെ മുഴുവനും കൊടുത്താൽ മാത്രമേ അവർക്കു കിട്ടുകയുള്ളൂ. മാനേജ്മെന്റിനെ എല്ലിച്ഛാൽ അവരെക്കൊണ്ട് അതു ശരിയായി നടത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിശ്വാസം എനിക്കില്ല. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച പല മെമ്പർമാരും വിശദമായി ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. വാസ്തവത്തിൽ അവർ ചെയ്തവരുന്ന ജോലി വളരെ മഹത്വമേറിയ ഒരു സേവനമാണ്. അവരാണ് നമ്മുടെ സന്താനങ്ങളെ മനശ്ശലിയോടു കൂടിയ ഭാവി പൗരന്മാരാക്കി തീർത്തുവിട്ടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സ്ഥിതി നന്നായാൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ കുഞ്ഞുകുട്ടികളുടേയും ഭാവി നന്നായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അദ്ധ്യാപകന്മാരെ വേണ്ടവിധത്തിൽ സഹായിച്ചു സഹകരിക്കേണ്ട ഒരു പ്രധാന കടമ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്. ആരോഗ്യമില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകന് നമ്മുടെ കുട്ടികളെ എന്തു പഠിപ്പിക്കുവാനാണ് കഴിവുണ്ടാകുക എന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ശരീരക്ഷീണവും കഷ്ടതയും നിമിത്തം അയാളെക്കൊണ്ട് ഒന്നിന്നും സാധിക്കുകയില്ല. അതു കൂടാതെ അയാളുടെ വീട്ടിലെ സ്ഥിതി ആലോചിച്ചാൽ ഇതിലും വലിയ കഷ്ടസ്ഥിതിയാണ്. ഭാര്യ കൊടുക്കുന്ന ആഹാരം അല്പം വല്ലതും കഴിച്ചു ധൂതിപിടിച്ചു കുടയുമെടുത്തു പുറത്തേക്കിറങ്ങുവാൻ ഭാര്യ പുറകെവന്നു വിട്ടിൽ അതില്ല ഇതില്ല ഞാൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു് എങ്ങിനെയാണ് ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കേണ്ടതു എന്ന് പറഞ്ഞുതുടങ്ങും. വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ കാര്യം ആലോചിച്ചാൽ വലിയ കഷ്ടമാണ്. പുറത്തുനിന്നു ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൊടുക്കാത്താൽ എങ്ങിനെയെന്ന് അവരുടെ ജീവിതം സുഖമാകുക. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ സർക്കാർതന്നെ ദയവായി വിചാരിച്ചു ഈ വക സംഖ്യ മുഴുവൻ അവർക്കു നേരിട്ടു കൊടുക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽക്കൂടി ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ശക്തിയായി പിന്തുടരുന്നു.

*** മിസ്റ്റർ കെ. ടി അച്യുതൻ :** സർ, ഞാനും ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. കൊച്ചിരാജ്യത്തു ക്ഷാമബത്ത കൊടുത്തുതുടങ്ങിയ കാലംമുതൽ എയിഡഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ഗവർണ്മെന്റിൽനിന്നുതന്നെ മുഴുവൻ ഭാഗവും കൊടുക്കണമെന്ന് ഈ നിയമസഭ വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നിശ്ചയത്തിൽ കൂട്ടിക്കൂട്ടി എന്താണു പകുതി സംഖ്യവരെ കൊടുക്കുവാൻ ചില ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു. വാസ്തവത്തിൽ അതു സാധുക്കരിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല. ഇവിടെത്തെ പ്രജകൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒന്നാമത്തെ മുതൽവയാണ്. എന്തു കാരണവശാലൊ ഈ രാജ്യത്തെ ചില സാഹചര്യങ്ങളും ചുറ്റുപാടുകളുംകൊണ്ട് ഇവിടെ എയിഡഡ് സ്കൂൾ സമ്പ്രദായം ധാരാളം വളർന്നുവന്നു. അതിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവ അധികവും ഗവണ്മെന്റ് വക സ്റ്റുളുകളായി നടക്കുമായിരുന്നു. പല കാരണങ്ങളാലും എയിഡഡ് സ്റ്റുളുകൾക്കൊണ്ടു വളരെ ഇണം ഈ രാജ്യത്തിന്നു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ ലക്ഷം ഉറപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന വകയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റിന് ചിലവു വന്നാലും സാരമില്ല. മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെയുള്ള സർവ്വീസാണ് അവരും രാജ്യത്തു ചെയ്യുന്നതു എന്നു മനസ്സിലാക്കി അവരുടെമേൽ ഒരു ദയാദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കും. രണ്ടോ മൂന്നോ ലിവസംമുപ്പു കററ എയിഡഡ് സ്കൂൾ

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

അദ്ധ്യാപകന്മാർ എന്നൊക്കെത്തു വന്നു ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു അവർ എന്നെയും കണ്ടു ഇങ്ങിനെ യുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയതുകൊണ്ടെന്നും അവർ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളെയും ബാധിക്കുന്ന ഒരു വിഷമം വരാതിരിക്കുവാൻ തക്ക ഒരു മനോഹതി ഈ നിയമസഭ അവലംബിച്ചു അനുകൂലമായ ഒരു തീരുമാനം ഉടനെ ചെയ്താൽ അതു എല്ലാവർക്കും ഏറ്റവും അഭിമാനകരമായ ഒന്നായിരിക്കും. അതോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ എയിഡഡ് സ്കൂൾ എന്നും ഗവണ്മെന്റ് സ്കൂൾ എന്നുമുള്ള വ്യത്യാസം തന്നെ ഇല്ലാതാകും. ഇതിലേക്കു പണമില്ലെന്നുള്ള ന്യായമൊന്നും പറയാൻ പാടില്ല. ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ എന്തൊ ചില സാഹചര്യങ്ങളുടെ ഫലമായി എയിഡഡ് സ്കൂളുകൾ ഇവിടെയുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ട്രഷ്യൂറി പതിക്കണമെന്നു അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു.

Rao Sahib P. V. Raphael (*Comptroller of Finance and Accounts*): Sir, the speeches of the hon'ble members, some at least of them, would show that Government have been somewhat unsympathetic towards these aided school teachers. The fact is otherwise, Sir. We have realised that the aided school teachers along with the Government teachers are performing a very necessary service in our State. We are not going to under rate or under-estimate the important work which the aided school teachers are doing in the cause of education in the State. And for doing this duty, the Government have codified what their responsibilities in this direction are towards these teachers. Liberal provisions have been made in the Code and these have been re-stated in the orders which they were pleased to pass on the Code Revision Committee's report, which shows that the Government are always willing to extend their help and sympathies towards the aided school teachers. Their salaries have been revised, the provident fund has been made compulsory in all aided schools and various other sorts of amenities have been extended to them. In the face of all these things, which the Government have been doing from time to time, the charge of an unsympathetic attitude on their part towards the aided school teachers cannot stand.

Mr. P. Govinda Menon (*Ernakulam*): Was the salary of the aided school teachers alone revised, or of all teachers?

Rao Sahib P. V. Raphael (*Comptroller of Finance and Accounts*): Of all teachers.

Teachers as a lot and particularly the aided school teachers have been benefited by the introduction of contributory provident fund compulsorily, so that by the time an aided school teacher retires, he may go with some substantial amount with him.

Mr. P. Govinda Menon (*Ernakulam*): On a point of information, what is exactly the nature of the provident fund now instituted? Is it in any way better than what was before?

Rao Sahib P. V. Raphael (*Comptroller of Finance and Accounts*): It was not compulsory before.

Mr. P. Govinda Menon (*Ernakulam*): May I know whether this fund comprises an equal contribution from the manager, from the teacher and from the government?

Rao Sahib P. V. Raphael (*Comptroller of Finance and Accounts*): I will explain. The contributory provident fund scheme is this.—The teacher has to contribute six pies in the rupee from his pay, the Government will contribute an equal amount and the manager has to contribute an equal amount.

Mr. P. Govinda Menon (*Ernakulam*): From where will the teacher pay this contribution? Has he not to pay it from his salary? That will be deducted from his salary—is it not?

Rao Sahib P. V. Raphael (*Comptroller of Finance and Accounts*): Yes.

Mr. P. Govinda Menon (*Ernakulam*): From where will the manager pay? What is the method?

Rao Sahib P. V. Raphael (*Comptroller of Finance and Accounts*): He has to contribute the amount from his resources if he wants to have the school.

Mr. P. Govinda Menon (*Ernakulam*): Has he to remit it into the Treasury?

Rao Sahib P. V. Raphael (*Comptroller of Finance and Accounts*): He has to contribute the amount. He has got to pay six pies in the rupee.

Mr. P. Govinda Menon (*Ernakulam*): The payment has to be made to the Government?

Rao Sahib P. V. Raphael (*Comptroller of Finance and Accounts*): The payment has to be made to the Treasury on his behalf.

So, all these things have been done. In regard to this dearness allowance, the position of the Government has been explained in this House very often and that is, the teacher is an employee of the manager and it is the duty of the manager to pay the teacher this extra allowance which has not been contemplated in the Code at all.

Mr. C. S. Panicker (Adur): Have the Government taken any steps to see that the teacher is paid dearness allowance?

Rao Sahib P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): According to the Government, the Government's position is that the aided school manager has to pay him. If the Government's contribution has to be obtained by the manager, he has to pay the other half of it. That is the Government's position. So that, our position is that the employer must make arrangements for the payment of dearness allowance or any other extra allowance to his employees and seeing the important work the aided school teacher is doing in the State and seeing also the difficulties of the management, or some at least of the management, to meet this cost in full, the Government came to their rescue and offered to pay 50 per cent of it. And this 50 per cent of the cost which they have agreed to contribute towards dearness allowance of the aided school teacher is a fairly big sum when everything is taken into consideration. It comes to about 3½ lakhs of rupees now.

That apart, I submit to this Hon'ble House that the Government are fairly sympathetic at any rate—Mr. Panicker may take objection to my using the words "very sympathetic"—so I say fairly sympathetic—I submit that the Government are very sympathetic to the aided school teachers. For an example, there are other employees under Government themselves; for example, in the Municipalities, we are not making any contribution for dearness allowances; the Municipalities are paying the dearness allowance to their employees, then there is the Devaswam Department also under Government management, the Devaswam Department is paying fully, then there are several estates like the Paliam Estate and so on, which the Government are managing, all these estates are paying their employees dearness allowance in full. It is because of the service of the aided school teachers, their condition.....

മിസ്റ്റർ പി. ടി. ജേക്കബ്: മനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ കളക്ട് ചെയ്യുന്ന പണത്തിൽ നിന്നല്ലേ അവരുടെയുള്ളവയ്ക്ക് ഡിയർനസ് അലവൻസുകൊടുക്കുന്നത്?

റാവുസാഹിബ് പി. വി. റാഫേൽ: അതെ. അതുപോലെ മാനേജർമാരും കൊടുക്കണം. ഫിനാൻസുള്ള ആളുകൾക്കുമാത്രമേ സ്റ്റുഡൻ്റ്സ് യൂണിറ്റുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്നുണ്ട്.

I am not going to enter into that question. Anyway, Government have sympathy with the aided school teachers and where they are not, strictly speaking according to the provisions of the Code, bound to pay anything at all, they are paying 50 per cent of the cost of dearness allowance costing a total of about 3½ lakhs of rupees. Beyond this, Government are not prepared to pay anything at present, and I have to oppose this motion.

*** മിസ്റ്റർ സി. എസ്സ്. പണിക്കർ:** സർ, പരമാർത്ഥത്തിന്റെ നേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് ധനകാര്യമെമ്പർ ഇവിടെ സംസാരിച്ച വാദമുഖത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ മറുപടിയെ അർഹിക്കുന്നതായി എനിക്കുതോന്നുന്നു. ഗവണ്മെണ്ട് ക്ഷാമബത്തുകൊടുക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവർ പ്ലേജിൽ അവർ അതിൽ പ്രവേശിച്ചതുകൊണ്ട് തെറ്റാണെന്നാണ് എനിക്കുപറയുവാനുള്ളത്. ഗവണ്മെണ്ട് ധനസ്ഥിതിയുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളാണ് തുടങ്ങുവാൻ. അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തെങ്കിൽ അങ്ങിനെയുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കുവാനുള്ള സംഖ്യ ഗവണ്മെണ്ട് ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കണമെന്ന വല്ല വ്യവസ്ഥയും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ; കോഡ് റിവിഷൻ കമ്മിറ്റി ഇങ്ങിനെ ധനസ്ഥിതിയുള്ള സ്കൂളുകളെ അനുവദിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്നു ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഭാവിയിലുണ്ടാകുന്ന സ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രമേ ആതു പാർക്കുവിലുള്ളൂ. ഗവണ്മെണ്ട് ഈ സംഗതി വളരെ അനുഭാവത്തോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നത്തെ മാനേജർമാരിൽ ധനപ്രമത്തന്മാരായ ആളുകൾമാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നു ഗവണ്മെന്റിനുപറയുവാൻ സാധിക്കുമോ? ഇന്നുള്ള മാനേജർമാരുടെ പട്ടിക പരിശോധിച്ചാൽ അവരിൽ ൫൦ ക. യിൽ കൂടുതൽ നികുതികൊടുക്കുന്നവർ എത്രയുണ്ടാകും. അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ എത്ര സ്ഥാപനങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമെന്നിവയൊന്നും വിസ്മരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ യുദ്ധകാലത്തെ കഷ്ടസ്ഥിതിയെ ഏതൊരുവിധത്തിലാണ് തരണം ചെയ്യേണ്ടത് എന്നുള്ളതിനു കോഡിൽ പ്രൊവിഷനില്ല.

റാവുസാഹിബ് പി. വി. റാഫേൽ: സ്പീക്കർ പ്രൊവിഷനൊന്നുമില്ല.

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

CLC-V-7

മിസ്റ്റർ സി. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഇന്നത്തെ യുദ്ധപരിതസ്ഥിതിയെ നേരിടുവാനുള്ള ചുമതല ഗവണ്മെന്റിനാണുള്ളത്. മുമ്പ് ഒരു കൃഷിവലനോടും ഭൂമി തരിശായി ഇടുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെണ്ടുപോലിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്പോഴാകട്ടെ ഭക്ഷണക്ഷാമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു അമളഞ്ഞ് ഭൂമി പോലും വെറുതെ ഇടവാൻ ഗവണ്മെണ്ടുസമ്മതിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഒരു മാനേജർ സ്കൂൾ നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ മാതിരി പരിതസ്ഥിതിയെ സ്വച്ഛന്ദം കൊണ്ടൊന്നും അദ്ധ്യാപകന്മാർ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്. ഒരുകാലത്തു തൊഴിലാളികളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഇന്നുശമ്പളം കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്ന ഒരു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുതലാളിമാർക്കു് ഇഷ്ടമുള്ളവരെ ജോലിക്കെടുക്കുവാനുള്ള അർഹതയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു കാലാനുസൃതമായ നിയമങ്ങളും മറ്റും തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെണ്ടുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതേമാതിരിതന്നെ ഈ രാജ്യത്തെ ഭാവി പൗരന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാനകർത്തവ്യം നിർവ്വഹിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഗവണ്മെണ്ടു വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഇതിലും വലുതായ വിഷയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കോടിക്കണക്കിനു പണം കടംവാങ്ങുവാൻ മടിക്കാത്ത നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിനു് തല്ക്കാലികമായ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ തരണം ചെയ്യുന്നതിനും നിസ്സാരമായിരിക്കുന്ന ഒരു അഞ്ചുലക്ഷം ഉറപ്പിക ഒരു വലിയ ഭാരമെന്നു മല്ല. ഇന്നത്തെ സെക്കൻററി സ്കൂളുകളിൽ aid വാങ്ങിക്കുന്ന സ്കൂളുകൾ അധികമില്ല. പ്രധാനമായി ഇതുകൊണ്ടു ലഭിക്കുന്ന നേട്ടമെല്ലാം എയിഡഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കാണ്. അവരുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ ഗവണ്മെണ്ടുപ്രവൃത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുരോഗതിയല്ല അധോഗതിമാണ് ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. സെക്കൻററി വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർക്കു ഇന്നു ശരിയായി ഇംഗ്ലീഷു അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു് മലയാളത്തിൽ നാലുവാക്കു പറയുവാനും സാധിക്കുന്നില്ല. ഇതിന്റെ കാരണമെന്താണ്. പുസ്തകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു വ്യത്യാസവും വന്നിട്ടില്ല. ആ പുസ്തകം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവരിൽ വന്നിട്ടുള്ള മാറ്റമാണ് അതിന്നുകാരണം. ഉല്ലാസത്തോടുകൂടി പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യം അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ഇല്ലാത്തതാണ് അതിന്നുകാരണം. ഇതിന്നു ശരിയായ ഒരു പദ്ധതി ഗവണ്മെണ്ടു് സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കാഞ്ചേരി മെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നതെന്താണെന്നുള്ളതു് ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പ്രസ്താവിക്കുകയുള്ളു.

Mr. Deputy President. Do you press the resolution?

Mr. C. S. Panicker (Adur): Yes, Sir. I press it.

Resolution put and carried

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): A Poll, Sir.

The House divided

Ayes

1. Dr. Mrs. Francis

Messrs.

2. P. Kumaran Ezhuthassan

3. T. K. Nayar

4. P. Govinda Menon

5. P. T. Jacob

6. C. S. Panicker

7. P. Sankara Menon

8. M. I. Paul

9. P. K. Paul

10. Dhara Singh

11. P. Mani

12. Jos K. Verghese

Messrs

13. K. T. Achuthan

14. K. S. Panicker

15. T. K. L. Kunjuvareed

16. K. I. Velayudhan

17. M. O. Thomakutty

18. S. S. Koder

19. Dr. S. S. Rao

20. K. K. Kannan

21. P. K. Dewar

22. K. Kochukuttan

23. K. A. Raghavan

Noes

Messrs

1. Rao Sahib P. V. Raphael

2. " I. N. Menon

3. " A. Madhava Prabhu

4. Mr. M. Sivarama Menon

Messrs

5. E. V. K. Menon

6. C. J. Mathew

7. S. Venkiteswaran

23 for and 7 against. Resolution therefore declared carried